

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/301/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220884
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220884.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a Mgr. Erika Németha v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/596/2012-73 zo dňa 07.07.2014 a uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/596/2012-94 zo dňa 19.09.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/596/2012-73 zo dňa 07.07.2014 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/596/2012-94 zo dňa 19.09.2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 10.12.2012, domáhal od žalovaného zaplata sumy vo výške 2.230,85 eura z titulu majetkovej škody a sumy vo výške 446,17 eura z titulu nemajetkovej ujmy, keď poukázal na skutočnosť, v zmysle ktorých ako oprávnený mal navrhnúť zvolenému súdnemu exekútorovi vykonanie exekúcie pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere s dlžníkom, pričom exekúcia bola vedená pod sp. zn. EX 7600/2010.

Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nemala vykazovať prvky nadmernej právnej zložitosti a nemala vyžadovať takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 09.03.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - omeškania viac ako 273 dní, pričom nemala existovať okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania mal nachádzať, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Poškodený sa mal dozvedieť o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenému súdu dňa 20.09.2013, poukázal na zmatečnosť podania žalobcu, keď v žalobe nie je uvedená spisová značka exekučného konania, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody, keď odkazuje na exekučný spis, čím dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keď nie je zrejmé, či si uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, žalobca neuviedol, aké kroky podnikol na odstránenie neželaného stavu, v druhom rade má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. V podmienke uplatnenia nároku na súde poukázal na to, že dňa 23.04.2012, boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012, a vzhľadom na to, že dňa 27.09.2012 bol okresnému súdu doručený návrh vo veci, je zrejmé, že žalobca ho nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Ide o predčasne uplatnený nárok na súde. V otázke existencie prieťahov v konaní poukázal žalovaný tiež na § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., v znení účinnom od 01.01.2013, a konštatoval, že žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom, žalobca sa v niektorých prípadoch o škodu musel dozvedieť v období pred dňom 23.04.2009, teda v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcom vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 - dňovej lehoty, lehota na uplatnenie tohto nároku začala plynúť od 1. dňa po uplynutí zákonnej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a uplynula po 3 rokoch od tohto dňa. Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premičania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Taktiež žalovaný poukázal na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou škodou. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Prvostupňový súd vo veci vykonal dokazovanie, na základe ktorého zistil, že dňa 09.06.2010, bola začatá exekúcia na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného vo forme zápisnice súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Bratislava, Záhradnícka 60, (ďalej „exekútor“), keď oprávneným je POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, a povinnou W. D., bytom C. XXX/XXX, G., exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 09.03.2010, sp. zn. SR 00715/10, a predmetom exekúcie bolo vymoženie 495,- eur s príslušenstvom. Dňa 04.08.2010, bola exekučnému súdu doručená žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením Okresného súdu Komárno, č. k. 12Er/850/2010-18 zo dňa 28.01.2011, bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktoré mu bolo doručené dňa 28.02.2011. Právnomu zástupcovi oprávneného bolo citované uznesenie doručené dňa 28.02.2011, podľa predložených doručeníek pripojených k tomuto uzneseniu.

V danom prípade súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Žalobca požaduje od žalovaného náhradu majetkovej škody vo výške 2.230,85 eura, a nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 446,17 eura, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nemal vydať poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom. Pri posudzovaní námietky premičania vznesenej žalovaným súd vychádzal z tej skutočnosti, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 04.08.2010 pričom o tejto žiadosti súdneho exekútora bolo exekučným súdom rozhodnuté dňa 28.01.2011, ktoré uznesenie bolo 28.02.2011 doručené exekútorovi aj právnomu zástupcovi oprávneného. Oprávnený tak už 01.03.2011 mal k dispozícii informáciu o čase rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a tým aj o prípadnej škode a jej orientačnom rozsahu, ktorá mu mala vzniknúť dňom nasledujúcim po vydaní vyššie citovaného uznesenia exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť exekútora o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie. Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku bola žalovanému doručená 23.04.2012, exekučný súd vyššie citované uznesenie vydal dňa 28.01.2011, a preto má súd za to, že námietka premlčania je nedôvodná.

V tejto konkrétnej veci súd zistil, že potom čo bola exekučnému súdu dňa 04.08.2010 doručená súdnym exekútorom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd svojim uznesením č. k. 12Er/850/2010-18 zo dňa 28.01.2011, právoplatné dňa 16.03.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením zo dňa 06.03.2012 exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom v Bratislave zastavil, a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2012. Je pravdou, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo exekučným súdom rozhodnuté nie v zákonnej 15 dňovej lehote, ale ani nie v omeškaní s rozhodnutím o veci viac ako 273 dní, tak ako to uviedol žalobca. Nie každé nedodržanie zákonnej lehoty sa automaticky považuje za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V predmetnej veci nie je splnený hneď prvý predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorým je nesprávny úradný postup. Naopak exekučný súd postupoval v súlade s exekučným poriadkom a nesprávneho úradného postupu sa nedopustil.

Záverom súd uviedol, že napriek oprávneniu exekučného súdu skúmať exekučný titul z hľadiska jeho formálnych a materiálnych predpokladov a samotnej spôsobilosti exekučného titulu, ďalej možnosti exekučného súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, pri ktorej si exekučný súd vyhodnocuje jej prípadnú neplatnosť, v súdnej veci exekučný súd vydal uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, čo je ale v súlade s príslušnými ustanoveniami ExP, v čase rozhodovania v exekučnej veci. Tým je nutné konštatovať, že nie je splnený prvý predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorým je nesprávny úradný postup. V záujme hospodárnosti konania sa súd ďalším predpokladom, ktorým je existencia škody vôbec nezaoberal. Splnený však nemôže byť ani posledný predpoklad, ktorým je príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, pretože nesprávny úradný postup zistený nebol.

Súd preto žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.S.P. tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, lebo mu žiadne nevznikli a žiadne si ani neuplatnil a nešpecifikoval.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 z.č. 514/2003 Z.z., § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 z.č. 233/1995 Z.z. a § 45 ods. 1, 2 z.č. 244/2002 Z.z.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Práva neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP). Rozsudok bol vyhlásený dňa 08.09.2015.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým Okresný súd Nové Zámky žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že nezistil, že by postupom prvostupňového súdu došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. V podanom odvolaní žalobca ani nič konkrétne neuviedol, v čom, resp. akým postupom súdu prvého stupňa malo dôjsť k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k prietahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 9C/596/2012-94 zo dňa 19.09.2014 uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie, ktorý je 20,00 eur podľa položky č. 7 a) Sadzobníka súdnych poplatkov s poučením, že ak poplatok v určenej lehote nebude zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia a tým je odôvodnenie. Keďže napadnuté uznesenie ani neobsahuje žiadne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, môže navrhovateľ len hádať. Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podliehala podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu. Súdom nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnej poplatku. Žalobca preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Uvedené právne závery sú v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo/39/2007. V prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobcovi preto bola v rozpore s týmto zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy, vylúčené. Navyše, podľa ust. § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh navrhovateľom podaný pred 01.10.2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Do 30.09.2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je žalobca poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov ustanovený poplatok z návrhu, pričom v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie vo veci samej a poplatok sa vyberá podľa rovnakej sadzby ako v prvostupňovom konaní za podanie návrhu. Poplatková povinnosť vzniká už podaním odvolania. Súdom prvého stupňa v predmetnej veci správne postupoval, keď žalobcovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,00 eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, za podanie odvolania zo dňa 05.09.2014 proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k tvrdeniam žalobcu v podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu, odvolací súd uvádza, že do 30.09.2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/

vyššie citovaného zákona. Od 01.10.2012 bolo toto ustanovenie (§ 4 ods.1, písm. k/) zrušené. Keďže odvolacie konanie sa v predmetnej veci začalo podaním odvolania (zo dňa 05.09.2014), ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 08.09.2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 30.09.2012 (v zmysle prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase začatia odvolacieho konania, t.j. 08.09.2014, kedy bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie navrhovateľa. Povinnosťou žalobcu bolo zaplatiť súdny poplatok pri podaní odvolania vo veci samej, ale nakoľko tak neurobil, súd mu poplatkovú povinnosť uložil uznesením.

Rozhodnutie o uložení poplatkovej povinnosti vydáva súd na predpísanom tlačive (vzor OSP č. 4a - výzva v zmysle ust. § 10 vyššie citovaného zákona, vzor OSP č. 4 - uznesenie v zmysle ust. § 12 vyššie citovaného zákona) a tak tomu bolo i v predmetnej veci. Súd teda konal na základe zákona a v súlade s ním a v žiadnom prípade nerozširoval okruh úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti ako to tvrdil žalobca v podanom odvolaní. Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa súdny poplatok vyberá zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom ak poplatkovej povinnosti podlieha podanie žaloby, podlieha jej i podanie odvolania. V prípade, ak by zákonodarca mienil nespoplatniť odvolacie konanie vo veciach týchto žalôb, bol by to v predmetnom zákone i upravené, napr. ako pri položke 13 Sadzobníka súdnych poplatkov, ku ktorej prislúcha poznámka, že v odvolacom konaní sa poplatky podľa tejto položky nevyberajú. Pri posudzovaní odvolania žalobcu proti uzneseniu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania, odvolací súd vychádzal výlučne z dôvodov vymedzených žalobcom v podanom odvolaní a z ich rozsahu.

Z uvedených dôvodov i odvolaním napadnuté uznesenie o uložení poplatkovej povinnosti za podanie odvolania, odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.